

Ingen ønskede yderligere at yttre sig, hvorfor der foretoges Afstemning, hvorved

Udvalgets Forslag til § 46: „Hvor det efter Communens Regning“ udgaaer, vedtoges med 34 Stemmer mod 1.

Dernæst fattes Udvalges Vædringsforslag til § 48 samt det af 5 Medlemmer til samme stillede Vædringsforslag under Forhandling.

Thomsen: Jeg skal tillade mig at anbefale det lille Vædringsforslag, som jeg i Foræning med 4 andre Medlemmer har tilladt mig at stille til § 48. Jeg kunde vel have ønsket at gaae videre, som jeg udtalte ved 2den Behandling; da jeg imidlertid ikke fandt nogen Tilslutning i den Retning, har jeg maattet indskrænke mig hertil. Men dette troer jeg ogsaa er aldeles nødvendigt, at nemlig Sogneforstanderskabet bemyndiges til at ligne Vedligeholdelsesudgifterne heelt paa Assuranceværdien, hvorimod efter Paragraphen kun de halve skulle ligned paa Assuranceværdien, og de andre halve paa Formue og Leilighed. Jeg mener nemlig, at det er klart, at da de omhandlede Summer i det Allerhøieste ville kunne løbe op til 10 Rd., vil det være umuligt for Sogneforstanderskabet retfærdigt at ligne Halvdelen heraf paa 4 a 500 Beboere.

Ordføreren: Jeg tillod mig ved Sagens 2den Behandling at gjøre opmærksom paa, at Reglerne for Fordelingen af Udgifterne til Brandvæsenet ere usforandrede overgaaede fra det oprindelige Forslag, og at Principet ved aabenbart maatte være det, at et godt Brandvæsen ikke blot interesserer Cieren og de faste Eiendomme, men tillige samtlige Beboere baade for deres Livs og Helbreds Skyld, og tillige for deres Løstøre. Principet selv kan jeg ikke andet end finde retfærdigt, saaledes som det er indeholdt i § 48; men ved Siden deraf erkjender jeg, at Udgifterne i mangfoldige Tilfælde ville blive saa smaa, at Anvendelsen af hele dette Fordelings-Maskineri vil blive overmaade vanskelig, og jeg for mit Vedkommende

kan derfor ikke andet end finde, at om det endogsaa er en lille Afvigelse fra Principet, medfører det dog en større Simplicitet. Jeg troer, at Vedligeholdelsesudgifterne i Reglen ikke let ville gaae højere end til 10 Rd., og at fordele disse efter en forskellig Støttestøt, saa at det Halve skulde fordeles paa Formue og Leilighed, altsaa paa samtlige Beboere i Byen, vilde være en Urimelighed, der næsten grænses til Umulighed. Her er virkelig et Tilfælde, hvor en lille Afvigelse fra det aldeles stringente Princip efter min Overbeviisning er retfærdiggjort, og jeg skal altsaa for mit Vedkommende stemme for Forslaget. Det har efter Sagens Stilling ikke været Gjensand for Forhandling i Udvalget, og jeg skal derfor henstille til de øvrige Medlemmer, hvorvidt de finde overveiesende Grunde til at stemme for dette Forslag eller ikke.

Justitsministeren: Den ærede Forslagsstiller, der havde Ordet før Ordføreren, udtalte som en Grund for dette Vædringsforslag, at Udgifterne til Vedligeholdelsen af Brandredskaber og Sprøtter ere meget ringe, og at det altsaa kun kan blive Spørgsmaal om Reparation af ganske smaa Summer paa vedkommende Beboere. Jeg maa dog dertil bemærke, at denne Grund har ikke Støtt at betyde; thi det er ikke Tilfældet, at man just i Communerne ligner en saadan enkelt Udgift for sig; man gjør det som oftest i Forbindelse med Udgifterne til Skolevæsenet, til Fattigvæsenet o. s. v. Alle disse Beløb kunne meget godt ligned under Cet; det er allerede indført i Kjøbstadcommunerne, og jeg troer, at man i Landcommunerne ogsaa vil komme til det samme Resultat, at denne Maade at ligned paa er henstøt, mæssig. Men naattet jeg saaledes ikke kan erkjende Vægten af den for Vædringsforslaget anførte Grund, har jeg ikke nogen særlig Anledning til at modsætte mig Vædringsforslagets Vedtagelse. Det er, som det af den ærede Forslagsstiller, der havde Ordet, er anført, undertiden kun meget ubetydelige Udgifter, der kan være Spørgsmaal om, og altsaa kun en ringe Afvigelse fra det Princip, der iøvrigt er opstillet i Loven. Jeg har derfor Intet imod,